

РЕШЕНИЕ

№ 3384

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1790** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място], чрез гл. юрк. В. Ц. срещу Решение № 5085/13.12.2022 г., постановено по АНД № 14605/2021г. по описа на Софийски районен съд, 109 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № НП-77/24.09.2021 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място], с което на магистър-фармацевт Н. Н. А. основание чл. 117 от Закона за лечебните заведения, за нарушение на чл. 20, т. 1 от Правила за добра фармацевтична практика, е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лева на основание чл. 116д от Закона за лечебните заведения. В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е постановено при неправилно приложение на материалния закон и процесуалния закон Излага се, че неправилно съдът е стигнал до извода, че въз основа на събраните по делото доказателства не може да се установи извършено нарушение от страна на Н. А.. Твърди се още, че изводът на въззивния съд, че в АУАН и НП не е дадена правна квалификация на словесно описаното нарушение е неправилен. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция

„Медицински надзор“ [населено място], редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Н. А., се представлява от адв. С., който моли съда да отхвърли касационната жалба, като неоснователна и да остави в сила решението на СРС, като правилно. Моли за присъждане на разноски и за двете инстанции.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор В., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София-град, първи касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

При извършена проверка в аптека „Ерудита“ от служители на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, били иззети копия на рецепти на вече изготвени екстемпорални лекарствени форми, сред които рецепта, издадена на лицето А С. Д. (16 години), издадена от доц. К., с УИН Ф [ЕГН] на 10.03.2021 г. На мястото за подпис и печат бил поставен подпис на лекар, но липсвал печат. Не били посочени данни за подпис на пациент. Не били изписани наименование и адрес на лечебното заведение. Изпълнението на тази рецепта било изготвено от магистър- фармацевт Н. А..

Издаден е АУАН № А- 81/01.09.2021 г., в който било посочено, че е нарушен чл. 20, ал. 1 от Правила за добра фармацевтична практика. Въз основа на този АУАН било издадено наказателно постановление (НП) № НП-77 от 24.09.2021 г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 117 от Закона за лечебните заведения, за нарушение на чл. 20, т. 1 от Правила за добра фармацевтична практика, на магистър-фармацевт Н. Н. А., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лева на основание чл. 116д от Закона за лечебните заведения. В Наказателното постановление е посочено, че с описаното деяние е нарушен чл. 20, т. 1 от Правила за добра фармацевтична практика.

СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при липса на съществени процесуални нарушения - отговарят по форма и съдържание на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежни органи в рамките на техните правомощия. За да отмени обаче НП, СРС е достигнал до извод, че не е доказаното извършването на вмененото нарушение.

Решението на районния съд е правилно.

Въззивният съд е изяснил изложената по-горе фактическа обстановка след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства – разпит на свидетелите А. В., Ф. К., И. Х., доцент Е. К..

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно,

всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи.

Споделят се правните изводи на районния съд за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при ангажиране на административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, представляващи самостоятелно основание за неговата отмяна, поради което същите не следва да бъдат повтаряни, а по силата на чл. 221, ал. 2 от АПК, приложима на осн. чл. 63а от ЗАНН, касационната инстанция препраща към тях.

Изводът на първоинстанционния съд за допуснато съществено процесуално нарушение в хода на административнонаказателното производство е правилен и обоснован и се споделя от настоящия състав на касационната инстанция.

Обосновано от СРС е прието и наличието на съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и НП, изразяващо се в непосочване на конкретните законови разпоредби, които са били нарушени. Сочената за нарушена разпоредба на чл. 20, т. 1 от Правила за добра фармацевтична практика, утвърдени от министъра на здравеопазването, предвижда, че при отпускане на лекарствен продукт с режим на отпускане по лекарско предписание, съответно когато и което е приложимо за лекарствени продукти без лекарско предписание, медицински изделия, хранителни добавки и други продукти за здравето, магистър-фармацевтът е длъжен да съблюдава съдържанието и срока на валидност на рецептата - магистър-фармацевтът, трябва да провери дали рецептата е валидна и дали съдържа всички необходими реквизити, в противен случай рецептата не може да бъде изпълнена.

Правилни са и изводите на районния съд, че процесното НП не отговаря на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като е налице непълнота по отношение на правната квалификация на деянието. Действително, в сочената като нарушена норма на чл. 20, т. 1 от Правила за добра фармацевтична практика не се съдържат конкретните задължения, за неизпълнението или несвоевременно изпълнение на които, посочените лица носят административнонаказателна отговорност, поради което за да бъде санкционирано лицето е необходимо да се посочени конкретната правна норма в която се съдържа съответното задължение, което не е изпълнено.

В посочената в АУАН и НП разпоредба на чл. 7, ал. 1, т. 1-8 от Наредба № 4 от 4 март 2009 г. за условията и реда на предписване и отпускане на лекарствени продукти е указано какво трябва да съдържа рецептурната бланка. От изложеното следва, че за да бъде удовлетворено изискването за пълна и коректна правна квалификация на деянието, в АУАН и НП е следвало да бъде посочено конкретно задължение, което магистър-фармацевтът Н. А. не е изпълнил, доколкото административното обвинение е формулирано именно в тази насока. По този начин, при издаване на НП е допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, която норма предвижда, че НП трябва да съдържа законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Липсата на пълна правна квалификация на констатираното нарушение препятства от упражняването на правото на защита от наказаното лице, поради което, следва да се приеме, че наказателното постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на

процесуалните правила.

При служебната проверка, не се установиха възведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно се явява искането на ответника по касация за направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. по Договор за правна защита и съдействие № 26653.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5085/13.12.2022 г., постановено по АНД № 14605/2021г. по описа на Софийски районен съд, 109 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място] да заплати на Н. Н. А., ЕГН [ЕГН] сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.